UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 444.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

& caſtitatem repueraſcamus, vt aut mentis perfectionem aſſequamur, aut ad virum perfectum, atque operarium inconfuſibilem ſubuehamur.

Eidem. 443.

Quod à diuina mente prædito Paulo dictum eſt, loquebar vt paruulus, ſapiebã vt paruulus, de Legis inſtitutione ac diſciplina ab eo ſcriptum eſt: cuius ratione vt paruulus loquens, Legem pueris datam ſeruabat: vt paruulus autem ſapiens, Euangelicam doctrinam inſectabatur, ac Legem defendebat. Poſtquam verò factus ſum vir, euacuaui quæ erant paruuli: nimirum nec Legem abrogans, & Euangelica doctrina homines imbuens.

Eidem. 444.

Magnus ipſemet Apoſtolus, qui plus omnibus laborauit, ac Legem accuratè coluit, te doceat, teneram in ſe diuinæ doctrinæ cognitionem eſſe, vtpote in vmbra obuelatam, atque obſcurè duntaxat ſeſe conſpiciendam præbentem. Vmbram enim, vt ipſe pronunciat, habebat Lex futurorum, non ipſam rerum imaginem, quę Euangelio commiſſa eſt, & ad quam figuræ tendebant.

Eidem. 445.

Quidnam afferes, inquis, ſi & Lex puerilis erat, vt pueris data, & item Chriſtiana inſtitutio puerilitas rurſum eſt, vt ex his Apoſtoli verbis conſtat, Lac vobis potum dedi, non cibum: nondum enim poteratis? Audi igitur. Cùm Euangelica doctrina pueros à Lege accepiſſet, nec puram ac perfectam & abſolutam ipſis cognitionẽ impertire poſſet, nec myſteriorum mentis captum excedentium veritatem per ea patefectam ſubitò demonſtrare (verbi gratia, diuinam eſſentiam in vnitate ſubſiſtentem, atque in Trinitate conſtitutam, iis, qui vnam duntaxat Dei hypoſtaſim eſſe, quemadmodum & eſſentiã, opinionis

πρὸς ἁγνείαν, ἢ φρεσὶ τελειωθῆναι, ἢ εἰς ἄνδρα τέλειον ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον ἀναβῆναι.

Τῷ αὐτῷ. υμγ.

Τὸ, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, εἰρημένον τῷ θεόφρονι Παύλῳ περὶ τῆς κατὰ νόμον ἀγωγῆς αὐτῷ γέγραπται, καθ' ἣν ὡς νήπιος λαλῶν, ἐφύλαττε τὸν νόμον νηπίοις δεδομένον, ὡς νήπιος φρονῶν, ἐδίωκε τὸν λόγον, ἀμύνων τοῖς τοῦ νόμου. ὅτε δὲ γέγονα, φησὶν, ἀνὴρ, τὰ τοῦ νηπίου κατήργηκα, οὐδὲ τὸν νόμον ἀκυρῶν, καὶ τὰ τοῦ λόγου κατηχῶν.

Τῷ αὐτῷ. υμδ.

Αὐτὸς ὁ μέγας ἀπόστολος, ὁ πλεῖον πάντων κοπιάσας, ὁ τὸν νόμον ἀκριβῶς μετελθὼν, παιδευσάτω σε, νηπίαν εἶναι ἐν αὐτῷ γνῶσιν τῆς θείας παιδεύσεως, ὡς ἐν σκιᾷ κεκαλυμμένην, καὶ ἀμυδρῶς διορωμένην σκιὰν εἶχεν ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἀποφαινόμενος, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἣν ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον, πρὸς ἣν οἱ τύποι ἐπέβλεπον. ἀπεβ.

Τῷ αὐτῷ. υμε.

Πῶς ἔφης, εἰ ὁ νόμος νηπιώδης ὡς νηπίοις δεδομένος, καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν στοιχείωσις, πάλιν τυγχάνει νηπιότης, τοῦ ἀποστόλου φάσκοντος, Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα. οὔπω γὰρ ἠδύνασθε. ἄκουε τοίνυν νηπίους ἐκ τοῦ νόμου ὁ εὐαγγελικὸς λόγος δεξάμενος, καὶ τῆς ἀκραιφνοῦς καὶ τελειοτάτης γνώσεως μεταδοῦναι αὐτοῖς οὐ δυνάμενος, καὶ ἀθρόαν ἀποδεῖξαι τῶν ὑ-
πὲρ νοῦν μυστηρίων, τὴν δι' αὐτοῦ φα- αὐτῆς.
νερωθεῖσαν ἀλήθειαν, οἷον τὴν θείαν οὐ-
σίαν ἐν μονάδι ὑφεστῶσαν, ἐν μονάδι τριάδι.
δὲ καθεστῶσαν, τοῖς μίαν καὶ ὑπόστασιν θεοῦ ὥσπερ οὐσίαν φανταζομένοις,

πάλιν